

[Statsministeren.]

skal vare, som Regel to Aar. At faa Arbejdet sat i Gang er utvivlsomt under de nuværende Forhold saare ønskeligt, ikke blot af Hensyn til den Uro og den Forstyrrelse, som Kampen medfører, men tillige fordi der paa det udenrigspolitiske Omraade er en saadan Række af Vanskeligheder og Farer, som lurar i den kommende Tid, at det vilde være ønskeligt, at Befolkningen samledes saa meget som muligt om Produktionslivets Opretholdelse og Udvikling og om at forøge Beskæftigelsen, hvad vi i høj Grad trænger til under Hensyn til den betydelige Arbejdsløshed, som ogsaa bortset fra Lockouten desværre findes her i Landet.

Lovforslaget er vedtaget i Folketinget, idet jeg dog ikke undlader at gøre opmærksom paa, at den saakaldte Opposition, bestaaende af forskellige Partier, ikke har kunnet tiltræde det, men har stillet selvstændige Forslag om andre Ordninger end den, der nu sluttelig er vedtaget. Jeg skal meget anbefale en hurtig og velvillig Behandling af Sagen under Hensyn til den Alvor, der utvivlsomt af alle anerkendes at være til Stede i den Situation, hvori vi befinder os.

Stensballe: De farefulde Forhold, hvori vort Erhvervsliv befinder sig, ogsaa som Følge af den herskende Arbejdsstrid, opfordrer ikke mig til at holde nogen lang Tale her ved første Behandling af dette Lovforslag, men langt snarere til at gøre mit til at søge Behandlingen afkortet saa meget som muligt med det Formaal at faa Lovforslaget sendt i Udvalg til Prøvelse af, om der kan naas en Ordning, der kan samle et Flertal i begge Rigsdagens Ting. Jeg føler, at den dybe Alvor, der er i den foreliggende Situation, maa opfordre alle til at medvirke hertil. Den højtærede Statsminister anmodede om hurtig Behandling. Det fremgaar af mine Udtalelser, at dertil er jeg og dertil er mit Parti villigt. Jeg vil samtidig gerne gøre opmærksom paa, at efter den Forhandling om dette Lovforslag, der har fundet Sted i det andet høje Ting, ligger Forholdet saaledes, at alle Partier i denne Sal er enige om at søge hurtigst muligt at faa en Ende paa Konflikten, saa at Arbejdet kan komme i Gang paa Mandag; vi har ogsaa fra vor Side tilbudt at virke hen til at skaffe Arbejdsro to Aar frem i Tiden.

Den Kritik over Mæglingsforslaget, som er kommet til Orde i Folketinget, skal jeg ikke gentage i dette høje Ting. Jeg skal blot udtale, at mit Parti under Hensyn til vort Erhvervslivs fremtidige

Trivsel og ikke mindst under Hensyn til Eksporterhvervets Trivsel ikke tør paatage sig Ansvar for at medvirke til at søge det af Regeringen forelagte Lovforslag ophøjet til Lov. Vi har i Folketinget stillet vort eget Ændringsforslag; det findes i Betænkningen, og jeg skal henvise dertil. Vi er selvfølgelig villige til at forhandle i Udvalget efter de deri optrukne Retningslinier, men jeg vil dog gerne tilføje, at det er med stor Betænkelighed, vi er gaaet med til at stille Forslag om Indførelse af tvungen Voldgift. Vi har valgt dette som det mindste Onde, og jeg vil tilføje, at vi lægger Vægt paa de Bestemmelser, der findes i vort Forslag om, at de to stridende Parter skal have indtil 10 Dages Prøvetid, for at de om muligt kunde opnaa indbyrdes Forstaaelse med hinanden; kun hvis det ikke sker, skal Voldgiften træde i Kraft.

Med disse Ord vil jeg slutte, idet jeg skal udtale, at det er min Hensigt, naar denne første Behandling er tilendebragt, at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Buhl: Om Formaalet med det her foreliggende Lovforslag kan man sikkert sige, at det billiges af saa at sige hele den danske Befolkning; Folkets sunde Fornuft kræver, at det nu maa have en Ende med den ødelæggende Arbejdskamp, som vi her i Landet er ude i. Det er ikke lykkedes Arbejdsgiverforeningen i Offentligheden at samle Forstaaelse af, end sige Sympati for denne Lockout. Det er denne Gang ikke store og vidtrækkende Principspørgsmaal, der er Parterne som Helhed imellem. Saadan som Sagen efterhaanden har taget Form, er den blevet til et Spørgsmaal om at rette de laveste Lønninger. Lønninger, som saa sandelig nok kan trænge til at faa et Tillæg, og disse Krav stilles ikke til nødlidende Erhvervs virksomheder, ikke til Industrier og Produktioner med ringe Afkastningsevne, men til et Erhvervsliv, som nyder godt af de gode Konjunkturer, der er, takket være hele den beskæftigelsesfremmende Politik, Regeringen har ført. Det kan da kun være rimeligt og naturligt, at der under disse Forhold, hvor man Dag for Dag ser proklameret store Driftsoverskud, store Dividender og Tantiømer, da ogsaa bliver Plads for en beskeden Forhøjelse af de lavere liggende Lønninger.

Det afgørende i denne Sag er imidlertid dette, at Samfundet, saadan som Forholdene stiller sig baade uden om os og i vor hjemlige Økonomi, ikke taaler en langvarig Arbejdskamp, en Kamp til den bitre Ende, der, naar Facit skulde gøres op, uvægerligt